

Cienījamie, vestēnieši!

Šī gada pašvaldību vēlēšanas iezīmējušas jaunu darba cēlienu. Vēlos pateikties tiem, kuri līdz šim ir iesaistījušies pagasta norisēs un bijuši sociāli aktīvi. Kā zināms, esam

piedzīvojuši novadu reformu, kas nesusi pārmaiņas gan teritorijas, gan struktūras, gan iedzīvotāju skaita ziņā, tāpēc jo īpaši svarīgi ir attaisnot saņemto uzticības kredītu, atbildīgi un mērķtiecīgi strādājot. Šodien un nākotnē mūs sagaida daudz jaunu izaicinājumu, taču tiks nodrošināta iesākto darbu nepārtrauktība, tostarp pakalpojumu pieejamība iespējami tuvu dzīvesvietai. Noteikti apzināsimies sava pagasta prioritātes, vienlaicīgi iekļaujoties novada un pasaules norišu kontekstā. Svarīgi atcerēties, ka dzīvojam ļoti skaitā vietā. Būtiski apzināties mūsu stiprās puses un spēt tās lietpratīgi izmantot – arī turpmāk tūrismam ir jābūt nozīmīgai nozarei, kas ļauj izskanēt Vestienas vārdam ne tikai mūsu tēvzemē, bet arī citviet.

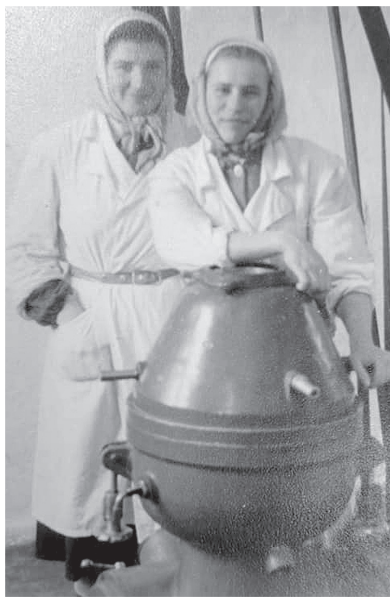
Rūpēsimies par sava novada, sava pagasta labklājību! Rūpēsimies par savas ģimenes un savu veselību!

Artūrs Vāvere,
pagasta pārvalžu vadītājs Liezēres un Vestienas pagastos

Vestienas piensaimnieku biedrībai 100.

1921. gadā dibināta Vestienas Piensaimnieku biedrība, priekšsēdētājs Augusts Šaus. Vestienas muižas pagrabā tika ierīkota ar rokām darbināma pienotava. Šāda iekārta neapmierināja vestēniešu vajadzības un 1923. gadā tika uzsākta jaunās pienotavas Jāņlejās būvniecība. To atklāja 1924. gadā. Tika izveidoti vairāki piena savākšanas punkti. 1936. gadā 11 mēnešos tika saražotas 1523 mucuņas eksporta sviesta. 1908. gadā tika izveidota pirmā Latvijā lopkopības pārraudzības biedrība un iepirkti vaislas buļļi. Vestienas saimniecībās pārsvarā tika audzētas sarkanraibās govīs. Taču 1911. gadā vestēnieša Kārļa Zeltiņa saimniecībā "Mežanži" tika selekcionēta Latvijas brūnā govī. Vestienas pagasta „Mežanžos,” sākās Latvijas brūno govju ciltsraksti – kā pirmais Latvijas ciltsgrāmatā 1911. g. uzņemts no Dānijas ievestais bullis Pauls Eskilds, tad Zvaigzne un Līva.

Brūnās gotiņas Latvijā var šogad svinēt 110. dzimšanas dienu!

Vestienas mākslas plenērs atdzimst

2001. gadā Maija Jakoviča Vestienā uzsāka burvīgu tradīciju – mākslinieku plenēru. Sākuma iecere bija izveidot pasākumu mākslas pasniedzējiem, kur viņi varētu atsvaidzināt un attīstīt savas gleznošanas un zīmēšanas prasmes, ko varētu nodot tālāk saviem skolēniem.

Ar laiku pievienojās dažāda kaluma mākslinieki un plenērs izvērtās lielāks nekā visi gaidīja.

Gadu laikā šo plenēru apmeklēja Latvijā zināmi mākslinieki Andrejs un Juris Ģērmaņi, Vita Merca, Aija Zariņa, Maija Jakoviča, Valērijs Baida un citi. Mazāk zināmiem māksliniekiem šī bija iespēja mācīties no meistariem un sapazīties savā starpā. Tā rezultātā radās draudzības uz mūžu.

Mākslinieki runā, ka Vestiena esot viena no gleznainākajām Latvijas vietām un plenēru atceras ar labām atmiņām.

Šajā gadā vēlamies atjaunot un turpināt šo tradīciju. No 8. līdz 15. augustam Vestiena atkal aicina māksliniekus pulcēties un radīt jaunus darbus un atmiņas.

14. augustā pagasta svētku ietvaros notiks mākslinieku darbu izstāde. Apmeklētāji varēs apskatīt darbus, iepazīties ar māksliniekiem un piedalīties kādā radošajā darbnīcā.

Ja pa nedēļas vidu ieraugi mākslinieku kādā gleznainā nostūrī strādājam, droši ej klāt un aprunājies, un varbūt arī kāds uzaiicinās papozēt. Viņiem patīk iepazīt ne tikai skaistas vietas, bet arī vietējos iedzīvotājus.

Autore **Līga Dzene**

Atgriešanās

Ir kārtējais rāmais, bezvēja vakars Vestienā. Esmu pamanījusi, ka vakari Vestienā vienmēr ir rāmi, bez vēja. Pa dienu vējš izskrienas kokos, mākoņos un ezeros, bet vakarā tas kā kaķis, pieglaužas pie kājām un nolien snaust. Vienā no šādiem jūlija vakariem sarunājos ar harizmātisku, talantīgu un sirds gudru cilvēku Līgu Dzeni. Nu jau trešo gadu Līga dzīvo Vestienā. Strādājusi, ceļojusi, mācījusies dažādās valstīs, šobrīd par savām mājām viņa sauc Vestienu.

Nu jau trešo gadu kā esi Vestienā. Šo laiku esi dzīvojusi diezgan noslēgtā vidē. Kas tevi pamudināja iepazīstināt citus ar sevi?

Covid 19 ierobežojumu laikā vairāk laika pavadīju mājās, sāku aizdomāties, sajutu, ka varbūt varu kaut ko darīt Vestienas labā, satikties ar vietējiem iedzīvotājiem un tā teikt, iziet sabiedrībā. Esmu daudz ceļojusi, parasti, atrodoties kādā valstī, es meklēju un atrodu iespēju kādam palīdzēt. Gluži vienkārši es piedāvāju savu palīdzību. Sākoties Covid 19 man apkārt mainījās vide un prioritātes. Mainījās attiecības ar apkārtējiem un daudzas izgaisa. Tas notika tā dabīgi, plūstoši. Esot mājās vienai, bija svarīgāka attiecību kvalitāte un veltīt laiku tam, kas patīk un nav sabiedrības uzspiests.

Protams, es uzdevu sev šo jautājumu - kāpēc man pamainījās apkārt esošie cilvēki? Kāpēc agrāk ar viņiem man bija interesanti un jautri un tagad vairs nav? Es biju uzsākusi savas attīstības ceļu, daudz strādāju ar sevi, sāku mainīties, garīgi attīstīties un pilnveidoties. Jo vairāk es mācījos, jo vairāk man gribējās zināt. Sāku vairāk meditēt, atradu jaunas metodes kā paplašināt savu apziņu un kā palīdzēt citiem. Biju izmainījusies pati un manā lokā uzradās citi cilvēki. Tādi kuri arī vēlējās augt un no kuriem varēju mācīties.

Radās daudz un dažādas atklāsmes. Viena no interesantākajām bija dusmu rašanās iemesli. Pēc dabas neesmu ļoti dusmīga, bet dusmas ir vienas no spēcīgākajām emocijām un mazs sākums var dusmas var aizņemt visu dienu. Tās nav tā vērts. Ir trīs iemesli kāpēc dusmas rodas. Pirmais ir, ka Tu jūti, ka Tev melo. Tad, kad tu

saproti, ka tev kāds cilvēks melo tevī rodas dusmas par to, ka kāds tevi grib apmuļkot. Otrais iemesls, ka Tu esi atmodinājis sevi iekšējo potenciālu kaut ko mainīt. Šis potenciāls nāk ārā kā dusmas, kā enerģija. Šī ir postoša enerģija un labāk savu potenciālu realizēt citādā veidā, nevis caur dusmām. Trešais dusmu veids ir uzmanības novēršana no svarīgā uz nesvarīgo. Piemēram, cilvēks kavējas un Tu sāk dusmoties par to. Šajā laikā, kamēr Tu gaidi Tu vari pastaigāties, nomazgāt traukus, bet Tu gaidi un audzē sevī šīs dusmas. Tad, kad Tu sāk piedomāt, Tu sāk redzēt atšķirību dusmām. Tāpat kā šokolādes kūkas, tās garšo dažādi, tāpat, kā āboli, tie visi negaršo vienādi. Un tad, kad tu strādā ar savām emocijām tu sāk kontrolēt savu dzīvi. Tu iemācies atšķirt dažādus emocijas stāvokļus, jo virspusēji skatoties visas dusmas liekas vienādas un jāiemācās atšķirt nianse. Perfektā pasaulē katrai niansei būtu savs nosaukums un tas jau rada nekārtību, jo viss salikts zem viena jumta.

Tad, kad kafejnīcas bija vaļā, man patika tajās strādāt un vērot cilvēkus. Tā man ir tāda nepieciešamība. Gribs nedaudz "paburzīties" cilvēku vidū un tad nozūst savā meža mājā.

Viens no Taviem talantiem ir arī gleznošana. Kā Tu sāki gleznot?

Sāku to darīt bērnudārzā. Daudz zīmēju vārdes. Zīmēju tikai zaļas vārdes. Bērnudārzā mums bija forša audzinātāja, kas labi zīmēja un mācīja to darīt arī mūs. Tad, kad devāties projām no bērnudārza, mums katram līdzī tika iedota kaudzīte ar mūsu zīmējumiem. Audzinātāja mūsu darbus bija krājusi visu šo laiku. Arī mācoties Kusas pamatskolā man paveicās, jo skolā man zīmēšanu pasniedza Agris Sārs, kas tagad ir Kusas pamatskolas direktors. Viņš mums mācīja mākslas vēsturi, gleznošanu, stila un krāsu izjūtu. 5.klasē arī iestājos Madonas mākslas skolā, bet to pametu. Mācoties 8.klasē es piedalījos rajona mākslas olimpiādē un ieguvi 2 vietu. 9.klasē ieguvi 1.vietu. Apbalvojumā par to saņēmu braucienu uz Vāciju. Pirmo reizi redzēju jūru. Sajūtas bija neapprakstāmas...

Kādu laiku es negleznoju. 2014. gadā atgriezos no Lielbritānijas un atsāku gleznot. Tad atkal aizbraucu uz Portugāli, tad uz Indiju, tad atgriezos Latvijā. Sāku meklēt kontaktus, apmeklēju mākslinieku plenērus un tā atsāku zīmēt.

Es gleznoju pēc sajūtām. Mana mīļākā glezna tapa 20 minūšu laikā. To es uzdāvināju savai mātai. Gleznoju savas sajūtas. Gleznas atnāk pašas no sevis, idejas rodas caur sajūtām. Reizēm ir tā, ka tu uzglezno kaut ko

foršu, bet liekas, ka kaut ko vēl vajag, mazliet sabojāju to un beigās tomēr sanāk kaut kas burvīgs. Ir jāuzticas sev, savai intuīcijai. Tāpat kā Tu ej pa plānu ledu un zini, ka Tu šo ezeru pāriesi, ka Tu to vari. Gleznošana māca iet uz priekšu, māca nepadoties un uzticēties nezināmajam. Man ļoti patīk tumši zilie, dziļie zilie toņi. Daudzi cilvēki domā, ja gleznas ir tumšos toņos, tad tas nozīmē, ka mākslinieks ir depresīvs. Taču tā nav. Mākslai ir jārada sajūtas. Skatoties uz jebko, tu tajā redzi sevi vispirms, nevis mākslinieku, radītāju. Glezna izsauc cilvēka sajūtas, izjūtas. Tad kad tu skaties uz māju, tā tev patīk vai nepatīk balstoties uz tavu patiku, tu nejutī arhitektu vai celtnieku. Tāpat ir ar gleznu. Pieej pie gleznas un raugies tajā, kādas sajūtas tevi pārņem? Skaties tajā kā spoguļi. Tev jāsaņūti sevi caur šo gleznu, nevis mākslinieks. Protams, ja tu esi labs vērotājs un spēj iedziļināties tik tālu, ka vari nolasīt ko mākslinieks domāja gleznojot šo gleznu, tad tas ir lieliski, bet tas nav galvenais gleznas uzdevums. Gleznai ir jārada indivīda sajūtas.

Viens no dzīves pamatpostulātiem ir prieks. Saki, kas tevi dzīvē iepriecina?

Man patīk atklāt jaunas vietas, piemēram, esot Indijā es ieraudzīju un iepazīnu jaunu kultūru. Man patīk nezināmais, pārsteiguma moments, tas, ka nezinu, kas mani sagaida aiz nākamā pagrieziena. Indijā cilvēki maz runā angļiski, līdz ar to bija jāmeklē dažādi komunikācijas veidi, lai saprastos un man patīka, ka bija jāpārvar kādi šķēršļi. Indijā cilvēki arī ir dažādi, ne visi ir atsaucīgi. Ir gājies dažādi. Kad es braucu uz Indiju, es domāju, ka es varētu sākt dzīvot askētiskāku dzīves veidu. Bet vai tas ir obligāti? Man patīk tāds dzīves veids, bet es sapratu, ka tas nenozīmē, ka vajag atteikties no visa. Nevis atteikties, bet nepiedalīties skrējienā pēc jaunas mašīnas, kleitas, kurpēm, pēc visa tā, kas tiek pasniegts šajā saldaajā "Tu esi to pelnījis!" mērcē.

Man patīka peldēties okeānā, es aizpeldēju tālu projām un vēroju krastu un domāju, kāpēc es eju šo ceļu? Kāpēc es izvēlējos atbraukt uz šejieni? Man šeit nepatīk, te ir karsti, interneta nav, drēbes mazgāju spainī... Kāpēc es te esmu? Un tad es sa-

pratu, ka es esmu sevi piemulļojusi un nopirkusi kāda cita sapni. Ka viss, ko es iedomājos kā sev piemītošu, nav mans. Es vēlos ko citu un man jā-sāk dzīvot savu dzīvi.

Biju Krētas salā uz kursiem, no dzīvoju 2 nedēļas. Kursi notika ļoti stilīgā viesnīcā, 10 minūtes gājienā no jūras. Visu dienu pavadīju šajā viesnīcā un sapratu, ka nevajag lielu bagātību, lai izbaudītu pasaules bagātības. Protams ir labi, ja vari atļauties samaksāt, bet ja tajā momentā nevari, tad ir iespējas to izbaudīt bez miljoniem. Dzīves kvalitāti nenosaka miljoni bankā, bet tas nenozīmē ka tie nav svarīgi. Tā visa ir vīzija, ka vajag dārgu viesnīcu un dārgas lietas. Jātiecas uz prieku, laimi un emocionālo inteliģenci un pārējais atnāks.

Dzīvojot Lielbritānijā es daudz braukāju uz Londonu, kur apmeklēju kursus, tērēju daudz naudas mācībām un dzīvoju pieticīgā hostelī, bet es baudīju vietējo kultūru, man ļoti patīka sajaukties ar vietējiem iedzīvotājiem, iepazīt šo vienkāršo vidi, lai saprastu, ko elpo šīs zemes cilvēki, ko viņi vēlas, kas viņus dara laimīgus. Tas mani iepriecināja.

Man prieku sagādā dzīve manā mājā. Man ļoti patīk dzīvot šeit Latvijā, mežā. Mani iepriecina ozols pie mājas, mans pagalms, mana terase.

Klausoties Tevi gribu uzdot jautājumu vai Tu esi azartiska, avantūristiska?

Es kādreiz domāju, ka tādai ir jābūt, ka jāveido tāds tēls. Ka jāizlec ar izpletni, ka jābūt īpašai, ka jārada savs dzīves stils... Tad, kad biju Indijā es neapmeklēju Tadžmahalu, hinduisma, budisma un džainisma svēto pilsētu Vārānasī, neko no tā, kāpēc vispār liela daļa tūristu brauc uz Indiju. Bet es biju laimīga, kaut es neko no tā visa neredzēju. Toties es iepazīnos ar amerikāņiem, kas dzīvoja Indijā, kura aizveda mani uz The Beatles ašramu, iepazīstināja ar indiēti, kurš uzsāka picu biznesu. Ik vakaru mēs ar jauniešiem amerikāņiem gājām uz picēriju un testējām picas. Tā bija vispasakainākā pica, ko es ēdu. Es viņiem iemācīju mizot tomātus, jo viņi tos mizoja kā kartupeļus. Es parādīju, ka tos var noplaucēt un tad viegli novilkt tomāta mizu. Tad es pieteicos palīdzēt bērnu namam. Tur es taisīju ielūgumu kartes. Un mani uzaicināja

uz pasākumu. Fantastiska sajūtas. Tas man bija daudz svarīgāk nekā sēdēt 5 zvaigžņu viesnīcā un ēst dārgu ēdienu. Tā bija mana patiesā dzīve, nevis manis izdomātā.

Vai Tu sajūti, ka Tavas savas saknes ir šeit Latvijā?

Es esmu pasaules cilvēks, jo es nedalu cilvēkus tautībās. Mēs šķirojam, nošķiram nāciju no nācijas, bet mēs aizmirstam, ka mēs esam visi vienādi, visi esam nākuši šajā pasaulē kā cilvēki, lai radītu. Dvēselei nav ne dzimuma, ne rases, ne tautības, nekā.

Un ko Tu saki par mīlestību, par beznosacījuma mīlestību?

Liela daļa cilvēku nesaprot ko nozīmē mīlestība, jo to nekad nav piedzīvojuši. Ir tikai ilūzija no grāmatām un kino. Vispirms jā-sāk ar sevi, sākt mīlēt un iepazīt sevi. Bet neaizej galējībās, nepaliec par egoistu, jo arī tā nav mīlestība. Mīlestībā viss ir viens. Ar laiku mēs varēsim visi mīlēt bez nosacījumiem. Arī bērnu mēs nevaram mīlēt bez nosacījumiem. Mums ir jānoliek robežas, kuras nevar pārkāpt. Mīlestība ir tad, kad tu iedod bērnam to, lai viņš būtu pilnvērtīgs sabiedrības loceklis un neatkarīgs no tās. Visatļautība nav mīlestība.

Ja es eju uz labāku pasauli, es ņemšu līdzi visus, neatstāšu nevienu aiz muguras. Ja es taisīšu labāku pasauli, es taisīšu labāku pasauli visiem. Mēs netiksim uz labāku pasauli, ja tikai daži no mums ies uz to. Mums visiem uz turieni jāiet, jā-mācās to darīt.

Kā Tu jūties Vestienā? Vai reizēm neuznāk maza grūtsirdība?

Man tā grūti pateikt. Man drusku pietrūkst cilvēku, šīs burzmas, kafējnīcu, sajūtu, ka man apkārt ir cilvēki. Trūkst tādas satikšanās vietas. Ļoti patīk būt cilvēkos, apskatīties, ko cilvēki dara, pavērot viņus darbībā un iepazīt viņos ko jaunu. Bet es zinu, ka šobrīd visa pasaule mainās.. Mēs dzīvojam fantastiskā laikā, jo pasaule iet cauri lielām pārmaiņām un to redz tikai tie, kas to vēlas. Daudzi to nevēlas redzēt. Tas ir tā kā nogulēt sava bērna piedzimšanu.

Man Vestienā patīk un vēlos to redzēt plaukstumam piedzīvot to, ka visi brauc šo vietu apskatīt un smelties iedvesmu dzīvei.

Saruna ar Āriju Krūmiņu, zemnieku saimniecības Dadzīši saimnieci

Kāds jums ir noskaņojums, kā jūs skatāties uz dzīvi saistībā ar lauku tūrismu.

Lauku tūrismā šobrīd ir liels pieprasījums, esam apmierināti ar to, ka viesi pie mums ierodas atkārtoti, zvana un jautā vai ir brīvs. Daudzi atbrauc tāpēc, ka klienti viens otram iesaka, kas mūs priecē, jo tas nozīmē, ka pie mums patīk. Domājot par nākotni jūtu, ka pieprasījums būs vēl vairāk. Tāpēc cenšamies domāt un darīt. Nākošajā sezonā plānojam ierīkot āra dušu un wc pie mūsu namiņiem. Vēlamies iegādāties arī pirts muciņu, kur viesi varēs izsildīties pēc vakara peldes Kāla ezerā.

Kāds ir jūsu piedāvājums klientiem šobrīd?

Šobrīd piedāvājam telšu vietas, divas kempinga mājiņas, laivu un katamarānu nomu, ūdens trīsriteņu, plostu un pavisam nesen mums ir jaunums SUP dēļi. Visvairāk viesus interesē telšu vietas, mājiņas un katamarāni. Un protams maksājumiem interesē laivas. Arvien vairāk cilvēki meklē vietu ar skatu, jo ne vienmēr ir vajadzīgas izklaides, cilvēki meklē klusumu un ainavu, kur atpūtināt acis un prātu.

Kuri jums ir labākie perioda laiki, salīdzinājumā pa šiem gadiem?

Atceros, kad likvidējās sovhozs tas bija briesmīgs laiks, jo bija tāda neziņa, nesaprašana kā izdzīvosi, nebija stabilitātes. Bija jāaudzina bērni un jālaiž skolā. Tas bija laiks, ko atceros ne labprāt. Vislabāk dzīvojam šobrīd. Katru gadu viesu skaits pieaug. Ir izveidojies klientu loks, kas ierodas gadu no gada, nu jau vairāk par desmit gadiem. Cilvēki ir kļuvuši daudz apzinīgāki, atstāj aiz sevis sakoptu teritoriju. Biznesa sākumā bieži gadījās ka viesi aizbraucot atstāja pēc sevis mēslu kaudzes, tagad vairs tā nenotiek.

Kas patīk visvairāk šajā lauku tūrismā?

Man patīk būt vairāk malā, viss, ko daru patīk, bet sarunas ar cilvēkiem es labprāt deleģētu kādam citam. Agrāk, kad mājā dzīvoja meita, tad viņa

Tā nemanot darba apjoms katru gadu tiek palielināts. Braucot uz Latgali nekad nevaru pabraukt garām Sakstagala stādaudzētavai. Katru reizi jāiebrauc ko interesantu nopirkt. Šogad iegādājos sniegpārslīņu koku, tulpju koku un balto zīdkoku. Vai viņi pārziemos mūsu apstākļos, tas gan nav paredzams.

Pasapņosim. Kā jūs griebtu dzīvot pēc 5 gadiem?

Kādreiz griebtu pārbūvēt saimniecības ēku, kurā varētu ierīkot pirtiņu un atpūtas telpu. Tas ir sapnis vasaras naktī, bet, kas zina, tas var piepildīties.

Esam tā saucamie Brešu zemnieki,

no 1990.gada esam uz šīs zemītes, pavisam mums ir 12 ha. Un sākām savu tūrisma biznesu pateicos cilvēkiem. Bija tā, ka reīzu reizēm iebrauca pagalmā kāds auto ar cilvēkiem un jautāja - vai var atpūsties? Tā, pateicoties cilvēku interesei par šo vietu, Kāla ezeru, mēs iesākām savu biznesu.

Kādas jums ir attiecības ar Kāla ezeru?

Esmu ļoti pieradusi pie ezera, jā, ir smuks, daudzi par to jūsmo. Te der teiciens, par kurpnieku un kurpēm. Dzīvoju pie Kāla ezera, bet neprotu peldēt, tāpēc smejos ka, man patīk tāds ūdens daudzums kā vannā.

Kas jūs visvairāk iepriecina dzīvē?

Mani iepriecina sajūtas, ka esmu savās mājās, ka apkārt man ir zeme un es varu darboties, audzēt savas puķes un strādāt. Atceros to laiku, kad mācījos tehnikumā, kad man bija sajūta, ka man nav māju. Pēc tehnikuma negribēju palikt Rīgā, Vestienā bija radi un tad izlēmu atnākt strādāt uz Vestienu. No 1984.gada esmu Vestienā ienācēja, te arī iepazinos ar savu nākamo vīru un 1990. gadā iegādājāmies zemi un sākām celt savu māju. Tā es piepildīju savu sapni par māju.

bija tā, kas komunicēja ar viesiem, tagad to daru es. Ļoti ceru, ka pēc pāris gadiem mazmeitas varēs to jau darīt manā vietā.

Esam daudz kam izgājuši cauri, sākumā turējām daudz lopus, kā arī audzējām dārzeņus pārdošanai, pēc tam bija pat vingliemeži, bet nu šobrīd no visa esam atteikušies, esam palikuši pie lauku tūrisma.

Un kā pašai sanāk ar atpūtu? Vai ir dienas, kad var nolikt visus darbus pie malas un papriecāties par savu veikumu? Jums ir skaists un iekopts puķu dārzs.

Pati es pie ezera īsti neprotu atpūsties, jo esot pie ezera redzu tikai, kur ko jāizdara un ko jāuzkopj. Atpūsties sanāk maz, nu jau kādus gadus ārpus Latvijas neesmu bijusi. Vasaras sezonā viss laiks tiek veltīts maniem viesiem. Tāpēc priecājos ka atbrauc bērni vai draugi ciemos, tad ir iespēja atpūsties.

Man patīk darboties puķu dārzā. Cenšos katru gadu ko pilnveidot.

Intervēja Ināra Viļķina un Līga Dzene

Ekskursija pensionāriem un cilvēkiem ar īpašām vajadzībām 5. augustā

Atklāj Gulbeni

8.00 izbraukšana no Vestienas autobusa pieturas centrā.

“Pakalnieši” Vai atceraties, cik daudz dažādus sierus Emīls apsoliņa komendantai filmā “Emīla nedarbi”? Mums ir vairāk! Pakalnieši ir mājas siers ražotne, kurā top mīkstsais mājas siers ar vairāk nekā 25 veidu piedevām, siera bumbiņas, siera standziņas, sviests ar kaņepēm vai zaļumiem, jogurts, svaigais siers, saldās siera bumbiņas ogu želejā un uzkodu siers marinādē. Sieru gatavošanai ne tikai pēc omītes receptes ar ķimeņiem, bet arī ar apelsīnu miziņām, olīvām un valriekstiem.

Degustācija terasē, maksa 7.00....Kārtīga, bagātīga un garšīga ēdienreize. Brokastis mājās neēdiet!

Gosupes velns

1953.gadā pieminēja autors pusdienojis Gosupes krastos kopā ar ceļu būves kolēģiem un dzirdējis teiku par Gosupes velnu, kas sevišķi nav ieredzējis dzērājus – Gosupes velns gandrīz aizvilcis uz elli krogusbrāli Rudgalvju Krustiņu.

Kāds no kolēģiem Zvaigznītim ieteicis veidot velna skulptūru. Pirmā skulptūra tapa no māliem, tomēr tai bija īss mūžs. Domas par velna skulptūras iemūžināšanu akmenī radās pāris gadus vēlāk – 1955.gadā no meliorācijas laukakmeņiem tapis pieminēklis.

Stāmerienas pils Pils celta 1830.gados, taču 1905.gada revolūcijai sākoties, Stāmeriena bija nozīmīgs nemiernieku centrs, un šo cīņu laikā revolucionāri pili nodedzināja. Tā tika atjaunota 1908.gadā, iegūstot jaunu izskatu – pārbūvēšanas darbu rezultātā, pils ieguva neoklasicisma un jūgendstila iezīmes. Kopš 2016.gada pils pieejama apmeklētājiem.

Pieaugušajiem: 3,00 Eur

Skolēniem, studentiem, senioriem, personām ar invaliditāti: 2,00 Eur

Pudeļu dārzā

Dārzā ir apskatāmi dažāda veida vides objekti, kas veidoti no stikla pudelēm. Dārzā ieradīsiet ežīti, suņu būdu, stārķa ligzdu uz veca skursteņa, latvju zīmju salu un citus objektus. Viens no

lielākajiem objektiem ir buru laiva, kas veidota no vairāk nekā 150 šampanieša pudelēm. Šeit ir arī īpaši kāzu svinēšanai paredzēti objekti un citas pudeļu skulptūras.

Pudeļu dārzā ir izveidoti aptuveni 40 dažādi vides objekti, kas ir ne tikai apbrīnojams papildinājums kopējā vides ainavā, bet arī saimniecībā noderīgs darinājums.

Maksa 1.50 Eur

Jaungulbenes muiža

Senākās ziņas par muižu ir no 18.gadsimta, kad tā vēl bija Vecgulbenes muižas daļa. 1806.gadā muižu savā īpašumā ieguva landrāts Kārlis fon Tranzē.

Plašo ainavu stila parku rotā dažas mazās arhitektūras formas – Biūtes māja, Velna vārti, ceļa rādītājs, obelisks u.c. Saimniecības un dzīvojamo ēku kompleksā ietilpst: pārvaldnieka māja, kalpu mājas, stalli, manēža, saimniecības ēka ar pagrabu.

Godā kalns Senajā Rijas kalnā Jaungulbenes pagastā izvietoti 14 unikāli vides objekti, kas atspoguļo latviešu darba tikumu.

“Godā kalns” latviešu darba tikumam tika atklāts Novada svētku laikā Jaungulbenē 2016.gada vasarā. Vides objektus kā dāvanu Jaungulbenei sarūpējušas pārējās Gulbenes novada pagastu un pilsētas pārvaldes. Godā celti tādi darbarīki kā bišu strops, vērpjamais ratiņš, tītavas, vēdzirnavas, karote, spīlarkls, maltuve, āmurs un naglas, zāģis, suseklis, sprigulis un grābeklis, vārpstiņa un maizes lize. Katrs pašu pārvalžu izgatavotais darbarīks ir kā piedarījums mūsu novada darba tikumam un pārvalžu meistarīgajai izdomai, kopā veidojot fantastisku ansambli, kas arī turpmāk papildinās Jaungulbenes tēlu.

ap 19.00 Atrīzējamies Vestienā...

Kopējās ekskursijas izmaksas no 11.50 EUR pensionāriem, invalīdiem, skolniekiem, 12.50 pieaugušajiem.

Ekskursijā lūgums ievērot visus VALSTĪ NOTEIKTOS IEROBEŽOJUMUS uz to brīdi.

Ekskursijai pieteikties pie Jolantas 26807209 vai Allas 29328318 līdz 2.augustam.

Vēstis no bibliotēkas

Prieks, ka atkal varam tikties Vestienas informatīvajā izdevumā. Droši vien daudzi jau redzējuši dažādas publikācijas par bibliotēkas simtgadi, bet vēl arvien “Pagastmājas” logā aplūkojams neliels ieskats vēsturē: darbinieki un nopietni (un ne pārāk nopietni) notikumi. Diemžēl, pētot bibliotēkas vēsturi, palikuši daži “robi”, kuru aizpildīšanai lūdzu jūsu palīdzību. 1950. gadā ir strādājis R.Raups (nezinu vārdu) un 1958. Viktors Venskis – varbūt jums ir kāda informācija par šiem darbiniekiem? Paldies Jāņa Avotiņa, Annas Ozolas radniekiem, kuri, pēc ieraksta Facebook, laipni dalījās ar foto.

* Hei – hei!!! Visi mazie un lielie, esošie un topošie bibliotēkas lasītāji – Jaunā “Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija” – ir klāt! Nu jau divpadsmito gadu Vestienas bibliotēkā ir pieejamas lasīšanas veicināšanas programmas grāmatas. 2021. gada kolekcijā ir pieredzējušu un profesionālu literatūras ekspertu ieteiktas grāmatas.

Šonedēļ vēl interesenti dalībai žūrijā var pieteikties bibliotēkā klātienē un līdz 2021. gada 31. decembrim izlasīt sešas izvēlētas vecuma grupas kolekcijas grāmatas, un aizpildīt elektronisko grāmatu novērtēšanas anketu. Kā parasti, būs arī kāda neliela balviņa.

P.S. Būsi sirsnīgi gaidīts – tiekamies pēc atvaļinājuma (līdz 16. augustam).

Jūsma Ogorodņikova,
Vestienas bibliotēkas vadītāja

Vestienas pagasta pārvaldes informatīvais izdevums „Pie Mums”

„Pagastmāja”, Vestienas pag., Madonas nov., LV-4855

Informāciju apkopoja Ināra Viļķina
Iespīests SIA „Erante”, Saieta laukumā 2, Madona, LV-4801
Tirāža 300 eksemplāri.

Padarītie darbi īpašumu uzturēšanas nodaļā Vestienas pagastā 2021. gada pusgadā

Īpašumu uzturēšanas nodaļas pienākums ir rūpēties par pagasta pārvaldījumā esošajiem īpašumiem, apkārtnes sakopšanu, nelieliem remontdarbiem, vides labiekārtošanu un ikdienas uzturēšanu. Prieks un pateicība tiem darbiniekiem, kuri nāk ar savām idejām un kārtīgi padara uzdotos darba pienākumus, kā arī par iedzīvotājiem, kuri izbauda padarīto un dalās savā redzējumā par Vestienas pagasta nākotni.

Mūsu nodaļa rūpējas, lai iedzīvotājiem un Vestienas viesiem būtu iespējams ērti baudīt un praktiski izmantot pagastā esošos, pieejamos dabas un citus resursus. Šajā gadā, izmantojot pieejamo darbaspēku esam paveikuši šādus darbus:

1. Pie ieejas mājai "Kalnāji" nomainīts ēkas jumts.
2. Tautas namā ievilkti apkures radiatori, nojauktas vecās apkures krāsnis.
3. Sadarbībā ar Bērzaunes komūnālo uzņēmumu uzsākta centralizētā apkure pagasta pārvaldībā esošajās ēkās.
4. Novācot apaugumus, sagatavota malka nākamā gada sezonai

skolas virtuvei un zēnu amatu apmācības kabinetam. Novākts apaugums pie autoceļa Laptēni - Mežandži, novākti krūmi un bistami koki Vestienas ciemata centrā.

5. Tautas namā no vecajām krāsām noslīpētas kāpnes.

6. Pirmsskolas izglītības iestādē pabeigts remonts darbinieku tualetē.

7. Uzstādīta jauna koka sēta pirmsskolas rožu dobei, uzstādīts vāks akai Diķēnu ielā, plānots atjaunot arī ūdens ņemšanas iespējas ar spaini saimnieciskām vajadzībām.

8. Izveidota taka ar laipu Salāja ezera krastā, estrādē uzstādīti divi soliņi.

9. Ceļa posmā Zeltkalni – Baznīca veikta grāvju attīrīšana, caurteku nomainīta un virsmas piebēršana. Appļautas visas pagasta pārvaldībā esošas ceļmalas. Novākts nelīdzenais asfalta segums Muižas gatvē, uzbērta segums – drupināta grants.

10. Jaunajos kapos atjaunota pieeja pie ezera ūdens ņemšanas vietai, Vecajos kapos nomainīta vecā laipa.

Turpmākie plānotie darbi tuvākajā laikā:

1. Tautas namā pabeigt kāpņu kosmētisko remontu, kāpņutelpas kosmētisko remontu un līdzekļu pieejamības gadījumā demontēt Tautas nama aizmugures sienu, ievietot stikla durvis evakuācijas koka durvju vietā, tālākā nākotnē plānots arī uzstādīt evakuācijas kāpnes (remontus veiks pieturoties esošajam Tautas nama izstrādātajam rekonstrukcijas projektam).

2. Estrādē aktuāls jautājums vēl aizvien ir kāpņu atjaunošana aiz estrādes.

3. Pabeigt pilno kosmētisko remontu pirmsskolā metodiķa kabinetā, sienu krāsošanu zālē, sienu krāsošanu un grīdas seguma nomainīšanu logopēda kabinetā. Līdzekļu pieejamības gadījumā tiks nomainītas gājēju celiņa plāksnes uz bruģa segumu pie ieejas ēkā.

4. Uzstādīt informatīvas norādes uz apskates vērtiem objektiem, vietām, lai veicinātu tūristu plūsmu mūsu pagastā.

Marika Veiba,

Īpašumu uzturēšanas nodaļas vadītāja

Atklāta āra lasītava

Vestienas pagasta tautas nama pagalmā 16.jūlijā tika atklāta āra lasītava. Turpmāk tā darbosies vasaras periodā no maija līdz septembrim, ja būs pieprasījums arī ilgāk. Lasītavas ideja ir radusies tautas nama un bibliotēkas sadarbībā, ar pagasta pārvaldes atbalstu, šogad atzīmējot bibliotēkai – 100. Lasītavas mājiņā iemitinājusies gudrā Pūce, tur izvietotas dažādas grāmatas, gan bērniem, gan pieaugušajiem, pie mājiņas ērts soliņš. Lasītavas saturs ir domāts lietošanai uz vietas – paņem grāmatu, izlasi to un noliec atpakaļ. Grāmatu plaukts būs papildīts ar grāmatām visu laiku, tās būs no bibliotēkas fonda norakstītās grāmatas, cilvēki varēs nest savas grāmatas.

Lai izmantotu āra lasītavu, cilvēkiem nav obligāti jāienāk bibliotēkā

– tā ir brīvi pieejama ikvienam un jebkurā laikā. Plānots, ka tā būs arī laba atpūtas vieta gan pensionāriem, gan ģimenēm, gan iebraucējiem, kā arī lēnām ap šo vietu veidosies radošais centrinš tautas nama un jauniešu centra kopējā pagalmā.

Jolanta Bardžiņa,
Tautas nama vadītāja

Kapusvētki

Vestienas pagastā

Vecajos kapos 31. jūlijā, plkst 15.00

Jaunajos kapos 31. jūlijā
plkst.16.00

Tolkas kapos 7.augustā,
plkst.16.00.

Pagasta svētki

14. augustā

Lai gan nedaudz citādāk un ne kā parasti, tomēr prieks un svētki nav atcelti. Dienas garumā tiks organizēti sporta pasākumi (J. Švarcs), izstādes (mākslinieku plenērs), muzikāla pastaiga uc. aktivitātes. Sekojiet informācijai un tiksimies!

Tautas nama vadītāja
Jolanta Bardžiņa